

РЕШЕНИЕ

№ 7657

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 24.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **617** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 16 ал. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) .

Образувано е по жалба на С. К. И. У., [дата на раждане] , гражданин на Ш. Л. ,със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.2, чрез представител по пълномощие адв.К. В., срещу отказ за влизане в страната, с рег. № 4379р-72 от 02.01.2024г.по описа на ГД“Гранична полиция“МВР–Калотина, обективиран във формуляр, рег. № 0120923005121 от 29.12.2023г., издаден от контролиращ служител в ГД “Гранична полиция“, ГКПП Калотина шосе.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания отказ е незаконосъобразен, тъй като фактическите основания за издаването му не отговарят на действителността, липсват мотиви. Отказът е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречи на материалния закон и целта на закона. Моли, съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.В., която поддържа жалбата.Представя писмени бележки и претендира присъждане на разноски по представен списък/л.106/.

Ответникът - контролиращ служител на ГД “Гранична полиция“, ГКПП Калотина шосе, чрез процесуален преставител юрк.Д. П.,в писмени бележки оспорва основателността на жалбата. Не претендира юрисконсултско възнаграждение и прави

възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя, моли същото да бъде намалено до минимума, тъй като делото е с ниска правна и фактическа сложност.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява и не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че С. К. И. У. е гражданин на Ш. Л. и притежава, към момента на издаване на оспорения акт, национален паспорт № 9041195 и разрешение за пребиваване/единично разрешително-наемане на работа/ в Република Румъния №[ЕИК], издадено от генерален инспекторат по миграция на 08.07.2023г., със срок до 07.07.2024г., като на 29.12.2023г. чужденец е пристигнал на ГКПП Калотина, като пътник в автобус от Сърбия.

При извършване на граничната проверка са възникнали съмнения относно целта на посещенията му в България. В Свещеност, с рег. № 4379р-1700 от 17.01.2024г. на ответника /л.30/е посочено, че при извършеният контрол на „втора линия“ се установило, че чужденецът не е представил документи за резервация в хотел, покани, застраховка и нужните парични средства според престоя му, представил е само автобусен билет от Белград до С.. Поради невъзможността да обоснове целта и условията на планирания престой, жалбоподателят не е допуснат да влезе в страната, като е издаден оспорения писмен отказ, на основание чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ. В хода на проверката е изготвен и връчен срещу подпис на оспорващия чужденец протокол № 1802/29.12.2023г., за запознаване на лице за контрол на втора линия, съгласно чл. 7, т. 5 от Регламент 562/2006 г. на Европейския парламент и на Съвета на ЕС, на български и английски език, с който жалбоподателят е уведомен, че е подложен на цялостни проверки на втора линия с цел установяване целта и условията на планирания престой и това, че разполага с достатъчно средства за издръжка, както за срока на планирания престой, така и за завръщането си в страната на произход или за транзита към трета страна. Установява се от изложеното в сведение рег. №4379р-1702 от 17.01.2024г./л.31/, че контролиращия служител на „Гранична полиция“ е извършил граничната проверка на жалбоподателя, в изпълнение на писмо рег. № 3282р-33063 от 01.12.2023г. по описа на ГД „ГП“ -МВР/л.33/, съдържащо информация за граждани на Н., с „рисков профил“, с валидни национални паспорти и разрешения за пребиваване издадени от Румъния и Кипър. От ответника, И. В. М., контролиращ служител на ГД „Гранична полиция“, ГКПП Калотина шосе, е издаден оспореният Отказ за влизане в страната, на бланка „единен формуляр“ рег. № 0120923005121 от 29.12.2023г.

Отказът е връчен лично срещу подпис на оспорващия на дата 29.12.2023 година.

За компетентността на органа, издал оспорения отказ са приети по делото: заповед № 3282з-3434/20.11.2019 г., за преназначаване на младши инспектор И. В. М., на длъжност „командир на отделение в 03 група на Граничен контролно –пропускателен пункт Калотина от Гранично полицейско управление –Калотина към РД „Гранична полиция“ Драгоман при ГД „Гранична полиция“ –МВР, Акт за встъпване в длъжност от 25.11.2019г.; формуляр образец № 3282р-314/05.01.2023г. за утвърждаване на специфична длъжностна характеристика за длъжността „командир на отделение“ в Регионална Дирекция „Гранична полиция“; протокол за запознаване с длъжностна характеристика от 12.03.2023г.

Приети като доказателства по делото са документи представени от жалбоподателя и установяващи направени от него резервации за периода от 26.12.2023г. до 29.12.2023г. в хотел в Белград Сърбия ; резервации за хотел Европа, [населено място], България за периода 29.12.2023г. до 01.01.2024г. ,ведно с доказателства за заплатена по банков път такса за резервирания престой в хотел Европа; заверени преписи на извлечение на трудов договор и допълнително споразумение към трудов договор на жалбоподателя на английски език и в превод на български език, както и доказателства на налични парични средства по банкова сметка на оспорващия чужденец за периода от 28.12.2023г. до 29.01.2023г.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок. Оспореният отказ е връчен на 29.12.2023 г. лично, жалбата е изпратена директно до съда на 10.01.2024г. ,чрез пощенски оператор „С.“баркод 100050279256436.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният отказ е издаден от материално и териториално компетентен орган – контролиращ служител на смяна в ГКПП-Калотина шосе, младши експерт И. В. М., който заема длъжността командир на отделение в 03 група на Граничен контролно –пропускателен пункт Калотина от Гранично полицейско управление –Калотина към РД „Гранична полиция“ Драгоман при ГД „Гранична полиция“ –МВР .Спазено е изискването за писмена форма на акта-единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част „Б“ от Приложение V от Регламент /ЕО/№2016/339 на Европейския парламент и Съвета от 9 март 2016г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза, но с разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от същия закон изрично е регламентирано, че притежаването на виза не може да бъде единствено основание за влизане в РБ. Въведени са с ал. 2 специални други изисквания – тези, по смисъла на чл. 10, ал. 1 (основания за отказ да бъде издадена виза или влизане в страната) и чл. 19 от същия закон – задължение за притежаване на паспорт, виза, достатъчно средства за осигуряване на издръжка, застраховки и пр. Формата, под която се постановява отказ за влизане е единен формуляр, в който се отразяват причините за недопускане в страната. Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни е свързана преди всичко с националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията, по смисъла на чл. 10, ал. 1 или по чл. 19, ал. 1 ЗЧРБ, а проверката на съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК.

Според разпоредбата на чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ, органите за граничен контрол могат да не допуснат влизането в Република България на чужденец, притежаващ виза, в случаите по чл. 10, ал. 1 или при неизпълнение на изискванията на чл. 19. Следва да се отбележи, че двете условия, при които на чужденец може да бъде отказано влизане в

страната са дадени алтернативно.

Видно е в случая, че като правно основание за издаване на оспорения акт е посочена разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, съгласно която отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит. Посочено в отказа е и основанието по чл.19 ал.2 ЗЧРБ отбелязано (в графата,б.“G“), че чужденецът "не разполага с достатъчно средства за покриване на издръжката си според продължителността и условията на престоя или за завръщане в родната страна или за преминаване през страната“.

Видно от текста на нормата на чл. 10, ал. 1, т. 17, във връзка с чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ, чужденецът, следва да докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване, за да не му бъде отказано влизане на територията на страната. Законът не поставя изисквания, как следва да бъде извършено доказването. В случая, по отношение на жалбоподателя е безспорно установено, че на същия е издадено разрешение за пребиваване в Република Румъния във връзка с трудовата му заетост, както и че е при проверката е представил билет от [населено място] до [населено място]. Съдът приема, че нито в оспорения отказ, нито в цитираните по-горе сведения рег. №4379р-1702 от 17.01.2024г. и сведения с рег. № 4379р-1700 от 17.01.2024г. са изложени мотиви, защо е прието от органа, че целта и условията на пребиваването не са доказани. Издадения отказ си служи с оценъчни категории, които са неясни и неконкретизирани, поради което не могат и да бъдат проверени. Напр. не става ясно, защо целта не е доказана убедително или кои са убедителни доказателства за необходимите финансови средства за издръжка. Доколкото актът засяга негативно интересите на заинтересованото лице подобна липса на конкретика е недопустима, не отговаря на законовото изискване за неговото мотивиране, респ. е указание за допуснати от административния орган съществени процесуални нарушения по изясняване на действителните факти и обстоятелства от значение за случая. Този извод не се оборва и от позоваването на ответника в писмените бележки на дадените указания в писмо рег. № 3282р-33063 от 01.12.2023г. по описа на ГД“ТП“–МВР. Безспорно същите се отнасят за граждани на Н. с „рисков профил“, които са с валидни национални паспорти и разрешения за пребиваване, издадени от Румъния и Кипър, а жалбоподателя не попада в тази категория тъй като той е гражданин на Ш. Л.. Не е доказано ответника, че чужденецът не е изпълнил задължението си да представи доказателства за достатъчно средства за покриване на разходите по настаняването по смисъла на чл.7ал.1 ППЗЧРБ.

Оспореният административен акт не съдържа никакви мотиви в тази насока. Съгласно императивната разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, административният акт е необходимо да съдържа фактическите основания за издаването му, като неизпълнението на това изискване води до неговата отмяна. Административният орган не е посочил с каква сума в евро или друга свободно конвертируема валута е разполагал жалбоподателя, защото той е разполагал с някаква парична сума, според изискванията на чл. 7 от ППЗЧРБ, за да се направи извод, че същият не отговаря на законовите изисквания на чл. 19, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ. Само съмнението на граничния служител (дори и да е основателно, за което обаче няма безспорни данни) не може да представлява основание за недопускането на чужденец, който притежава всички необходими документи. От събраните писмени доказателства по делото се установи, че жалбоподателят е бил заплатил резервацията си за хотел в [населено място], за

билет от [населено място] до Букурещ ,както и че към датата на отказа е разполагал с необходимите парични средства.

С оглед изложеното и поради констатираната липса на посочени фактически основания съдът намира, че обжалваният отказ за влизане в страната, с рег. № 4379р-72 от 02.01.2024г. по описа на ГД“Гранична полиция“МВР–Калотина, обективиран във формуляр, рег. № 0120923005121 от 29.12.2023г., издаден от контролиращ служител в ГД “Гранична полиция“, ГКПП Калотина шосе е постановен и в нарушение на материалния закон - при липса на предпоставките по чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ и следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

По разноските:

При този изход на спора, по арт.от чл.143,ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса за образуване на делото, в размер на 10 лв. и адвокатско възнаграждение. Основателно е възражението на ответника по реда на чл.78,ал.5 от ГПК за прекомерност на размера на претендираното адвокатско възнаграждение по списъка с разноски /л.106/, в размер на 1321,84лв. по договор за правни услуги от 05.01.2024г. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размерът на минималното възнаграждение по дела по ЗЧРБ, без материален интерес, каквото е настоящото, е 1000 лв. Договореният и заплатен по банков път адвокатски хонорар, в размер от 1321,84лв, не близък до минималния и не съответства на фактическата и правна сложност на спора, поради което следва да се редуцира до минимума 1000 лева, определен в Наредба № 1/2004г, който размер съответства на обема на извършените от адв. В. процесуални действия по делото.

Ответникът не претендира присъждане на разноски, поради което по аргумент от противното на чл. 81 ГПК във вр. с чл.144 АПК въпросът с тяхната дължимост съдът служебно не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на С. К. И. У., [дата на раждане] , гражданин на Ш. Л., със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.2, адв.К. В., отказ за влизане в страната, с рег. № 4379р-72 от 02.01.2024г.по описа на ГД“Гранична полиция“МВР–Калотина, обективиран във формуляр, рег. № 0120923005121 от 29.12.2023г., издаден от контролиращ служител в ГД “Гранична полиция“, ГКПП Калотина шосе.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

Препис да се изпрати на страните.